

עפ"ג 2135/09/14 - שחר אפשטיין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 2135-09-14 אפשטיין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 330758/2010 ת"א צפון ירקון

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המערער: שחר אפשטיין
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

בגין החזקת סם מסוג קנאבוס במשקל 31 גרם וכן החזקת מעבדה לגידול סמים בדירתו שכללה 4 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל של כ- 300 גרם נטו ובנוסף ציוד, כלים ועזרים שיש בהם כדי למנף את תהליך גידול הסמים, הטיל בית משפט קמא (כב' השופטת ה' נאור) על המערער שבפנינו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות ועל כך הערעור בפנינו.

על פני הדברים סוג העבירה והעובדות המצוינות בכתב האישום מבהירות חד משמעית, כי חסד נעשה עם המערער כאשר בית משפט הסתפק בשירות לתועלת הציבור. גם הסנגור אינו מתעלם מכך, אלא שלשיתו במקרה זה מצבו הרפואי של המערער הצדיק הליכה מעבר למה שהחליט בית משפט קמא ועתירתו היא לבטל גם את השירות לתועלת הציבור ולהסתפק במאסר מותנה לתקופה ארוכה יותר מזו שהשית בית משפט קמא. לחילופין הוא מציע להחזיר את הדין לבית משפט קמא על-מנת שימונה רופא מוסמך שיבחן את מצבו של המשיב. הסנגור עומד על כך כי המערער הוא חולה לב קשה, בלבו מושטל "סטנט" הוא עבר יותר מאוטם אחד. שירות המבחן שמלכתחילה המליץ על ביצוע שירות לתועלת הציבור, חזר בו בתסקיר מאוחר יותר (בדו"ח משלים מיום 14.5.14) מהמלצה זו, זאת בשל מצבו הרפואי של המערער שבפנינו. הסנגור מלין על כך שבית משפט קמא שם עצמו בנעליו של רופא מומחה וראה חירות לעצמו להחליט כי מצבו של המשיב אינו מונע ביצוע של שירות לתועלת הציבור, ובסופו של יום הטיל את מספר השעות הנקוב לעיל.

המדינה מפנה לנימוקים שעולים מגזר דינו של בית משפט קמא. בית משפט הלך לקראת המשיב והעתירה היא כמובן שלא להתערב.

לא מצאנו ממש בערעור זה.

נתחיל ונאמר כי העונש, כפי שכבר צוין לעיל, הוא קל במיוחד. החזקת מעבדת סמים בדירה אינה ענין של מה בכך.

לצערנו, כערכאת ערעור אנו נתקלים ושבים ונתקלים בתופעה מסוג זה שדומה שתפסה לה במציאות הנוכחית מקום לא מבוטל ומספר התיקים מעיד על כך. מכל מקום, המערער שבפינו החזיק מעבדה מצוידת כדבעי. סעיף 5 לעובדות כתב האישום מפרט את אותם כלים שהיו בדירתו, בנוסף לכמויות הסם שפורטו, כלים שמצביעים על התייחסות מקצועית לגידול הסמים ומעבדה שיכולה להמשיך ולגדל סמים ככל שהמערער לא ייתפס בכף. לפיכך, כאשר הסתפק בית המשפט בשירות לתועלת הציבור יש לו, למערער, על מה לברך.

מכאן למצבו הרפואי של המערער, ההתפתחות היתה כדלקמן:

מלכתחילה המליץ שירות המבחן על שירות לתועלת הציבור בהיקף שבסופו של יום הוטל על-ידי בית משפט קמא. שירות המבחן ציין בתסקיר הראשון, כי כבר בהיותו בן 31, דהיינו לפני תחילת העבירות נושא תיק זה, עבר המערער אוטם בלבו, דבר שלא מנע ממנו מלהתחיל בגידול הסמים. שירות המבחן מציין כי גידול הסמים נבע מ"החרדות הקיומיות" בנושא המוות בשל אוטם הלב שעבר ועל-כן פעל כפי שפעל. המערער ראה בסם מפלט שהפיג את עוצמתן של בעיותיו הנפשיות, צרך סם באופן יומיומי והמשיך בכך לאורך התקופה.

כאמור, לבית המשפט הומצא תסקיר מאוחר יותר מיום 14.5.14, שם אמר שירות המבחן כי: "**לאור האמור מצבו הרפואי כמפורט מבעיותיו הפיזיות וחרדתו מהשלכות מצבו הבריאותי על חייו ויכולתו לעמוד בעונש של צ, אנו חוזרים בנו מהמלצתנו מעונש זה**". מאמירה זו מבקש כאמור הסנגור להיתלות ולבטל את השירות לתועלת הציבור.

איננו רואים סיבה להתערב בהחלטתה של כב' השופטת קמא. באותו תסקיר שבו חזר בו שירות המבחן מהמלצתו נאמר מספר שורות קודם לכן, מהי הסיבה שמסר המערער על רצונו שלא לבצע את השירות לתועלת הציבור: "**... מסר לנו כי בעיתוי הנוכחי אינו פנוי או מסוגל לבצע עונש של שירות לתועלת הציבור כפי שהתחייב לנו וכפי שעולה מתסקירנו לבית המשפט**". מדובר בהחלטה רצונית של המערער אליבא דשירות המבחן, משום שרצונו להשקיע כוחות בשיקום עצמו. המערער איננו בר חורין לקבוע לעצמו את סדר העדיפויות ולהחליט מה חשוב יותר, רצונו להשקיע בשיקום או הוראתו של בית המשפט על ביצוע שירות לתועלת הציבור. גם בתסקיר אין אמירה כי המערער איננו מסוגל לבצע והחזרה מההמלצה היא ביטוי לשאיפתו של המערער ולא החלטה רפואית או נורמטיבית.

וחרנו לנקודת ההתחלה, העונש הוא קל במיוחד. המערער יכול לבצע שירות לתועלת הציבור. ממילא יש צורך כרגע בהתוויית תוכנית חדשה ולפיכך שירות המבחן יתאים את התוכנית שתגובש עבורו ליכולותיו הפיזיות של המערער.

אנו דוחים את הערעור.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט מהי התוכנית שנקבעה וכמו-כן ידווח עם סיומה.

ניתן והודע היום ט' טבת
תשע"ה, 31/12/2014
במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד